ĢENERĀLADVOKĀTA FILIPA LEŽĒ [*PHILIPPE LÉGER*] SECINĀJUMI, sniegti 2006. gada 19. janvārī [1]

1. Ar šo prasību Spānijas Karaliste lūdz atcelt 3., 4. un 6. pantu Padomes 2003. gada 4. novembra Regulā (EK) Nr. 1954/2003, kura attiecas uz zvejas intensitātes pārvaldību saistībā ar dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem un ar kuru groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93 un atceļ Regulas (EK) Nr. 685/95 un (EK) Nr. 2027/95 [2].

I — Regula Nr. 1954/2003

2. Atbilstoši 4. panta 1. punktam Padomes 2002. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku [3] "Padome izveido Kopienas pasākumus, kuri reglamentē pieeju ūdeņiem un resursiem un noturīgu zvejas darbību veikšanu". Minētā panta 2. punkta f) apakšpunktā it īpaši ir uzskaitīti "zvejas intensitāti [ierobežojoši]" pasākumi.

3. Regula Nr. 1954/2003 ir viens no šādiem pasākumiem. Atbilstoši tās 1. pantam tā "nosaka kritērijus un procedūras attiecībā uz režīmu, kas saistīts ar zvejas intensitātes pārvaldību ICES V, VI, VII, VIII, IX un X apgabalā un CECAF 34.1.1., 34.1.2. un 34.2.0. rajonā".

4. Atbilstoši šīs pašas Regulas 2. panta b) apakšpunktam ""zvejas intensitāte" ir zvejas kuģa jaudas un zvejas darbības reizinājums; kuģu grupai tā ir visu grupas kuģu zvejas intensitāšu summa".

5. Regulas Nr. 1954/2003 otrajā apsvērumā ir precizēts, ka "noteikumi, kas reglamentē piekļuvi dažiem apgabaliem un resursiem, kas noteikti Spānijas un Portugāles Pievienošanās akta 156.–166. pantā un 347.–353. pantā [4], no 2002. gada 31. decembra vairs nav spēkā. Līdz ar to daži Padomes 1995. gada 27. marta Regulas (EK) Nr. 685/95 par zvejas intensitātes pārvaldību

1 — Oriģinālvaloda — franču.

2 — OV L 289, 1. lpp.

3 — OV L 358, 59. lpp.

4 — Akts par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanās noteikumiem un Līgumu pielāgojumiem (OV 1985, L 302, 23. lpp., īpaši 69. un turpmākās lpp.; turpmāk tekstā — "Pievienošanās akts").

saistībā ar dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem [5] un Padomes 1995. gada 15. jūnija Regulas (EK) Nr. 2027/95, ar ko izveido zvejas intensitātes pārvaldības režīmu attiecībā uz dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem, noteikumi ir jāpielāgo jaunajai tiesiskajai situācijai [6]".

6. Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 1954/2003 trešo apsvērumu "citu Regulās (EK) Nr. 685/95 un (EK) Nr. 2027/95 paredzēto noteikumu mērķis ir izveidot vispārēju sistēmu zvejas intensitātes pārvaldībai, lai novērstu zvejas intensitātes pieaugumu, un tie nav saistīti ar Spānijas un Portugāles Pievienošanās aktu. Minētie noteikumi ir svarīgi zivsaimniecības pārvaldībai un ir jāsaglabā".

7. Šajā aspektā Regulas Nr. 1954/2003 ceturtajā apsvērumā ir paredzēts, ka, "lai nodrošinātu to, ka pašreizējais zvejas intensitātes vispārējais līmenis nepieaug, ir jāizveido jauns zvejas intensitātes pārvaldības režīms [minētās regulas 1. pantā nosauktajos] apgabal[os] un rajon[os]. Šis režīms ierobežo zvejas intensitāti, pamatojoties uz to zvejas intensitāti, kas attiecīgajā zivsaimniecībā [zivsaimniecības nozarē] tika izmantota laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam".

8. Regulas Nr. 1954/2003 II nodaļa attiecas uz šādi ieviestu zvejas intensitātes pārvaldības režīmu. Regulā šīs nodaļas 3. pants, saukts "Pasākumi attiecībā uz bentālo [7] zivju sugu, kā arī dažu gliemju un vēžveidīgo zveju", ir izteikts šādi:

"1. Izņemot apgabalā, kas noteikts 6. panta 1. punktā, dalībvalstis:

a) novērtē to kuģu zvejas intensitātes līmeņus, kuru kopējais garums ir 15 metri vai vairāk, nosakot tos kā gada vidējo rādītāju laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam katrā ICES apgabalā un CECAF rajonā, kas minēts 1. pantā, attiecībā uz bentālo zivju sugu zivsaimniecību, izņemot to bentālo zivju sugu zivsaimniecību, uz kuru attiecas Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 2347/2002, ar ko ievieš īpašas pieejamības prasības un saistītos noteikumus, kuri piemērojami zvejai dziļjūras krājumos [8], un ķemmīšgliemeņu, krabju un zirnekļkrabju zivsaimniecību, kā noteikts šīs regulas pielikumā. Zvejas intensitātes aprēķināšanas nolūkā kuģa zvejas jaudu izmēra kā uzstādīto jaudu, kas izteikta kilovatos (kW);

5 — 1995. gada 27. marta Regula (OV L 71, 5. lpp.).

6 — 1995. gada 15. jūnija Regula (OV L 199, 1. lpp.) ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1999. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 149/1999 (OV L 18, 3. lpp.).

7 — Šis īpašības vārds apzīmē sugas, kas dzīvo jūras dibenā vai jūras dibena tuvumā.

8 — OV L 351, 6. lpp.

b) nosaka katras a) apakšpunktā minētās zivsaimniecības [nozares] zvejas intensitātes līmeni, kas novērtēts atbilstoši a) apakšpunktam, katrā ICES apgabalā vai CECAF rajonā.

2. Zvejas intensitātes pārvaldības režīms, kas paredzēts 1. punktā, neierobežo ataudzēšanas plānos paredzētos režīmus, kādus Padome var noteikt.

3. Ja Padome pieņem ataudzēšanas plānu, kurš saistīts ar zvejas intensitātes pārvaldību visos 1. pantā minētajos apgabalos vai rajonos, vai to daļās, ar šo plānu vienlaicīgi tiek izdarīti vajadzīgie pielāgojumi šajā regulā.

4. Līdz 2006. gada 31. decembrim Komisija iepazīstina Eiropas Parlamentu un Padomi ar ziņojumu, kurā novērtēta 1. punktā paredzētā zvejas intensitātes pārvaldības režīma īstenošana. Pamatojoties uz šo ziņojumu, Padome lemj par jebkādiem nepieciešamajiem režīma pielāgojumiem."

9. Turklāt Regulas Nr. 1954/2003 4. pantā ar nosaukumu "Zvejas kuģi, kuru garums ir 15 metri vai mazāk" ir noteikts:

"1. To kuģu zvejas intensitāti, kuru kopējais garums ir 15 metri vai mazāk, novērtē vispārīgi katrai zivsaimniecībai un apgabalam vai rajonam, kas minēts 3. panta 1. punktā, laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam.

2. To kuģu zvejas intensitāti, kuru kopējais garums ir 10 metri vai mazāk, novērtē vispārīgi katrai zivsaimniecībai un apgabalam vai rajonam, kas minēti 6. panta 1. punktā, laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam.

3. Dalībvalstis nodrošina to, lai šo kuģu zvejas intensitāte tiktu ierobežota, ievērojot atbilstoši 1. un 2. punktam novērtētās zvejas intensitātes līmeni."

10. Turklāt Regula Nr. 1954/2003 ievieš īpašu zvejas intensitātes pārvaldības režīmu bioloģiski jutīgam apgabalam, ko ietver Īrijas krasts. Šajā sakarā minētās Regulas septītajā apsvērumā ir precizēts, ka "apgabals, kas atrodas uz dienvidiem un rietumiem no Īrijas, ir atzīts par tādu apgabalu, kurā ir

augsta heku mazuļu koncentrācija. Šim apgabalam ir noteikti īpaši ierobežojumi grunts zvejas rīku izmantošanā. Šajā pašā saglabāšanas nolūkā tam jāpiemēro īpašas intensitātes ierobežojumu prasības saskaņā ar iepriekš aprakstīto vispārējo sistēmu [..]".

11. Īpašais zvejas intensitātes pārvaldības režīms, kas ir piemērojams šim bioloģiski jutīgajam apgabalam, kurš precīzi noteikts Regulas Nr. 1954/2003 6. panta 1. punktā, ir definēts šī paša panta 2. punktā, kurā ir noteikts, ka "apgabalā, kas noteikts 1. punktā, dalībvalstis novērtē to kuģu zvejas intensitātes līmeņus, kuru kopējais garums ir 10 metri vai vairāk, nosakot tos kā gada vidējo rādītāju laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam attiecībā uz bentālo zivju sugu zivsaimniecību, izņemot bentālo zivju sugu zivsaimniecību, uz kuru attiecas Regula (EK) Nr. 2347/2002, un ķemmīšgliemeņu, krabju un zirnekļkrabju zivsaimniecību, un piešķir tādējādi novērtēto zvejas intensitātes līmeni katrai minētajai zivsaimniecībai".

12. Turklāt Regulas Nr. 1954/2003 11. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju Komisijai, "[..] Komisija [..] iesniedz Padomei regulas priekšlikumu, ar ko nosaka maksimāli pieļaujamo ikgadējo zvejas intensitāti katrai dalībvalstij un katram 3. un 6. pantā noteiktajam apgabalam un zivsaimniecībai".

13. Atbilstoši minētās Regulas 11. panta 2. punkta pirmajai daļai "Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu [..] pieņem lēmumu par maksimāli pieļaujamo ikgadējo zvejas intensitāti, kas minēta 1. punktā".

14. Padome, piemērojot šos noteikumus, pieņēma 2004. gada 19. jūlija Regulu (EK) Nr. 1415/2004, ar ko nosaka maksimāli pieļaujamo ikgadējo zvejas intensitāti dažiem zvejas apgabaliem un zivsaimniecības nozarēm [9].

15. Spānijas Karaliste lietā C-442/04 arī ir cēlusi prasību atcelt šo Regulu, kas ir atlikta līdz sprieduma pasludināšanai šajā lietā [10].

9 — OV L 258, 1. lpp.

10 — Zināšanai norādu arī uz to, ka pastāv prasība atcelt tiesību aktu, kas iesniegta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā par Regulu Nr. 1954/2003 un attiecas uz minētās Regulas 3. pantu, 5. panta 1. punktu, 11. pantu, 13. panta b) punktu un 15. pantu (lieta T-37/04 *Região autónoma dos Açores*/Padome, šobrīd izskatīšanā tiesā).

II — Atcelšanas pamati

16. Spānijas Karaliste izvirza divus pamatus pret Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pantu.

17. Pirmais pamats ir balstīts uz *diskriminācijas aizlieguma pilsonības dēļ principa pārkāpumu.*

18. Otrajā pamatā Spānijas Karaliste apgalvo, ka Padome, pieņemot Regulas Nr. 1954/2003 6. pantu, ir *nepareizi izmantojusi pilnvaras.*

19. Komisijai tika atļauts iestāties šajā lietā [11].

11 — Tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 19. maija rīkojums. Turklāt norādu, ka Tiesa ar 2004. gada 30. septembra rīkojumu nolēma no šīs lietas materiāliem izņemt Eiropas Savienības Padomes Juridiskā dienesta 2002. gada 29. oktobra atzinumu, kuru Spānijas Karaliste iesniedza replikas raksta 1. pielikumā.

III — Vērtējums

20. Tā kā Spānijas Karalistes iesniegtā prasība atcelt tiesību aktu attiecas tikai uz trīs Regulas Nr. 1954/2003 pantiem, jānoskaidro, vai prasība ir pieņemama.

A — *Par prasības pieņemamību*

21. Tiesas sēdē Tiesa uzdeva lietas dalībniekiem jautājumu par prasības pieņemamību, ņemot vērā pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru "Kopienu tiesību aktu var daļēji atcelt tikai tad, ja no pārējās akta daļas ir iespējams nodalīt noteikumus, kurus prasa atcelt" [12].

22. Spānijas Karaliste uzskata, ka tās prasība ir pieņemama. Tā it īpaši norāda, ka tās interese šajā lietā ir tikai par apstrīdētajiem pantiem un ka vispārēji Kopienu tiesai būtu jāpieņem lēmums tikai par to, ko ir lūdzis prasītājs.

12 — 2003. gada 30. septembra spriedums lietā C-239/01 Vācija/Komisija (*Recueil*, I-10333. lpp., 33. punkts) un 2005. gada 24. maija spriedums lietā C-244/03 Francija/Parlaments un Padome (Krājums, I-4021. lpp., 12. punkts). Šajā sakarā skat. arī 1974. gada 23. oktobra spriedumu lietā 17/74 *Transocean Marine Paint*/Komisija (*Recueil*, 1063. lpp., 21. punkts), 1998. gada 31. marta spriedumu apvienotajās lietās C-68/94 un C-30/95 Francija u.c./Komisija (*Recueil*, I-1375. lpp., 256. punkts), 2002. gada 10. decembra spriedumu lietā C-29/99 Komisija/Padome (*Recueil*, I-11221. lpp., 45. punkts) un 2003. gada 21. janvāra spriedumu lietā C-378/00 Komisija/Parlaments un Padome (*Recueil*, I-937. lpp., 30. punkts).

23. Padome apšauba prasības pieņemamību. Tā it īpaši apgalvo, ka jāņem vērā apstrīdētais pants, proti, Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. panta saistība ar citiem minētās Regulas pantiem. Tā, piemēram, piemin 7.–14. pantu, kuros ir noteikti apstrīdētajos pantos paredzēto noteikumu īstenošanas pasākumi. Tā uzskata, ka gadījumā, ja Tiesa atceļ Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pantu, tad 7.–14. pants zaudē jēgu, jo tie attieksies uz vairs nepastāvoša zvejas režīma kontroles pasākumu īstenošanu.

24. Šo iemeslu dēļ Padome uzskata, ka prasība nav pienācīgi formulēta un Spānijas Karalistei bija Tiesai jālūdz atcelt arī Regulas Nr. 1954/2003 7.–14. pantu.

25. Visbeidzot, Komisija uzskata, ka, tā kā Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pants veido jaunā zvejas intensitātes pārvaldības režīma būtību un tos nevar nodalīt no pārējiem minētās Regulas noteikumiem, šī prasība ir nepieņemama.

26. Es piekrītu Padomes un Komisijas tiesas sēdē paustajam viedoklim.

27. Uzskatu, ka Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pants nav nodalāmi no pārējiem tās noteikumiem.

28. Kā Tiesa ir atkārtoti nospriedusi, "prasība par atceļamo noteikumu nodalāmību" nav izpildīta, "ja tiesību akta daļēja atcelšana groza šī akta būtību" [13].

29. Attiecībā uz šajā sakarā piemērojamo analīzes metodi Tiesa ir precizējusi, ka "tas, vai daļēja atcelšana, kas groza apstrīdētā akta būtību, ir objektīvs, nevis subjektīvs kritērijs, ir atkarīgs no apstrīdētā akta izdevējas iestādes politiskās gribas" [14].

30. Precīzāk, saskaņā ar šo analīzes metodi šajā lietā jāuzskata, ka Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. panta atcelšana grozīs šīs Regulas būtību. Gan no II nodaļas nosaukuma ("Zvejas intensitātes pārvaldības režīms"), gan no tās satura, kas ietver šos trīs pantus, ir redzams, ka runa ir par galvena-

13 — Iepriekš minētais spriedums lietā Francija/Parlaments un Padome, 13. punkts. Šajā sakarā skat. arī iepriekš minētos spriedumus lietā Francija u.c./Komisija, 257. punkts; lietā Komisija/Padome, 46. punkts, un lietā Vācija/Komisija, 34. punkts.

14 — Skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā Vācija/Komisija, 37. punkts.

jiem minētās Regulas Nr. 1954/2003 noteikumiem, bez kuriem tai vairs nebūtu jēgas.

31. Šī viedokļa atbalstam jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 1954/2003 ceturtajam apsvērumam tās mērķis ir izveidot "jaunu zvejas intensitātes pārvaldības režīmu" attiecīgajos ICES un CECAF apgabalos.

32. Šī režīma pamatā galvenokārt ir dalībvalstu novērtējums par to kuģu zvejas intensitātes līmeni, kuru kopējais garums ir 15 metri vai vairāk (3. pants), kuru kopējais garums ir 15 metri vai mazāk (4. pants), un attiecībā uz bioloģiski jūtīgu apgabalu, ko ietver Īrijas krasts, — par to kuģu zvejas intensitātes līmeni, kuru kopējais garums ir 10 metri vai vairāk (6. pants).

33. Kritēriji, kuri dalībvalstīm jāievēro, lai veiktu šo novērtējumu, ir izvirzīti Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pantā. Principā tā ir zvejas intensitātes līmeņa novērtēšana vidēji gadā laika posmā no 1998. līdz 2002. gadam katrā attiecīgajā apgabalā bentālo zivju sugu zivsaimniecības nozarē, kā arī ķemmīšgliemeņu, krabju un zirnekļkrabju zivsaimniecības nozarēs (3. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 6. panta 2. punkts) un zvejas intensitātes līmeņa vispārīga novērtēšana "katrā zivsaimniecībā un apgabalā vai rajonā, kas minēts 3. panta 1. punktā, laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam" (4. panta 1. un 2. punkts).

34. Tātad no apstrīdētajiem pantiem izriet, ka tajos ir definēta zvejas intensitātes līmeņu novērtēšanas metode, kā arī piemērojamais atsauces periods, proti, laika posms no 1998. līdz 2002. gadam, kas veido Regulas Nr. 1954/2003 būtību, jo tā ir paredzēta, lai izveidotu jaunu zvejas intensitātes pārvaldības režīmu.

35. Vairākas atsauces uz apstrīdētajiem pantiem citos minētās Regulas pantos apstiprina šo analīzi.

36. Piemēram, pieminēšu, ka Regulas Nr. 1954/2003 7. panta 1. un 2. punktā, 8. panta 3. punktā, kā arī 11. panta 1. un 3. punktā ir atsauces uz šīs Regulas "3. un 6. pantā noteikto [..] zivsaimniecību".

37. Turklāt Regulas Nr. 1954/2003 III nodaļas ar nosaukumu "Kontroles režīms"

13. panta, kurā paredzēti "Īpaši kontroles noteikumi", a) apakšpunktā ir atsauce uz "apgabalu, kas noteikts šīs regulas 6. panta 1. punktā".

B — *Par pamatu, kas balstīts uz diskriminācijas aizlieguma pilsonības dēļ principa pārkāpumu*

1) Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

38. Visbeidzot, jānorāda, ka vairākiem Regulas Nr. 1954/2003 14. pantā paredzētiem Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2847/93, ar ko izveido kontroles sistēmu, kura piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai [15], grozījumiem zudīs priekšmets, ja tiks atcelts Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pants.

41. Pirmā pamata atbalstam, kas balstīts uz diskriminācijas aizlieguma pilsonības dēļ principa pārkāpumu, Spānijas Karaliste norāda:

39. Ņemot vērā šos apsvērumus, uzskatu, ka šī prasība atcelt tiesību aktu ir nepieņemama tiktāl, ciktāl tā attiecas uz Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pantu, kuri veido jaunā režīma, kas ieviests ar šo Regulu, būtību.

— pirmkārt, ka atsauces periods no 1998. līdz 2002. gadam, kas ir saglabāts Regulā Nr. 1954/2003 kā pamats zvejas intensitātes aprēķināšanai, atbilst laika posmam, kurā šai dalībvalstij atšķirībā no citām dalībvalstīm tika piemērots ierobežojošs režīms sakarā ar tās pievienošanos Kopienai,

40. Gadījumā, ja Tiesa nepiekrīt šim viedoklim, es tomēr pakārtoti izskatīšu abus Spānijas Karalistes izvirzītos pamatus.

— otrkārt, ka noteiktais bioloģiski jutīgais apgabals, kam ir piemērots īpašs zvejas intensitātes režīms, sakrīt ar apgabalu, kas iepriekš saukts "Irish Box" (Īrijas bokss), kurā Spānijas Karalistei arī piemērots ierobežojošs režīms.

15 — OV L 261, 1. lpp.

42. Plašāk — Spānijas Karaliste uzskata, ka pārejas režīms, kurš bija uz to attiecināts sakarā ar pievienošanos Kopienai, beidzās 2002. gada 31. decembrī un ka jaunajā Regulā kā atsauces periods nebija jāpiemēro laika posms no 1998. līdz 2002. gadam. Saglabājot Regulā Nr. 1954/2003 šo laika posmu zvejas intensitātes novērtēšanai, Padome ir saglabājusi diskrimināciju, kāda bija tiesiskajā regulējumā pirms minētās Regulas.

43. Spānijas Karaliste arī uzskata, ka Padome nav ņēmusi vērā Spānijas flotes īpašo stāvokli, kas izriet no Pievienošanās akta noteikumiem, un tas ir diskriminācijas aizlieguma pilsonības dēļ principa pārkāpums.

44. Padome, kuru atbalsta Komisija, uzskata pretēji, ka Regulā Nr. 1954/2003 paredzētais režīms nav diskriminējošs. Šajā sakarā tā norāda, ka zvejas intensitātes, kas ir novērtēta atkarībā no katras valsts flotes izmantotās zvejas intensitātes katrā apgabalā un katrā zivsaimniecības nozarē laika posmā no 1998. līdz 2002. gadam, ierobežošana ir piemērojama visiem Kopienu zvejas kuģiem neatkarīgi no to valsts piederības.

45. Turklāt minētajā Regulā Padomes izmantotais laika kritērijs ir pamatots, atbilstošs un samērīgs ar izvirzīto mērķi veicināt zivsaimniecības resursu ilgstošu izmantošanu, samazinot Kopienu kuģu zvejas darbības rietumu ūdeņos.

46. Visbeidzot, attiecībā uz īpašo zvejas intensitātes pārvaldības režīmu bioloģiski jutīgā apgabalā, kas ir definēts Regulas Nr. 1954/2003 6. panta 1. punktā, Padome norāda, ka attiecīgo apgabalu nedrīkst jaukt ar "Irish Box", kas bija minēts Regulā Nr. 685/95 un Regulā Nr. 2027/95, tāpēc, ka bioloģiski jūtīgais apgabals ir mazāk kā viena ceturtā daļa no "Irish Box" teritorijas un būtiska šī apgabala daļa ir izvietota ārpus "Irish Box" teritorijas. Turklāt, ja arī būtu jāaizsargā citi jutīgi apgabali, tas nenozīmē, ka Regulas Nr. 1954/2003 6. panta 1. punktā noteiktā apgabala aizsardzība ir nelietderīga.

2) Vērtējums

47. Uzskatu, ka Padome, pieņemot Regulu Nr. 1954/2003 un it īpaši minētās Regulas 3., 4. un 6. pantu, nav pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu vai diskriminācijas aizlieguma pilsonības dēļ principu, ko vispārēji garantē EKL 12. pants, kā arī kopējas lauksaimniecības politikas ietvaros EKL 34. panta 2. punkta otrā daļa.

48. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru diskriminācija ir tad, ja līdzīgām situācijām piemēro dažādas normas vai ja viena un tā pati norma tiek piemērota dažādām situācijām [16].

49. Tomēr, ja dažāda attieksme pret līdzīgām situācijām vai identiska attieksme pret dažādām situācijām ir objektīvi pamatota, to nevar kvalificēt kā diskrimināciju [17].

50. Spānijas Karaliste apgalvo, ka tā ir īpašā stāvoklī salīdzinājumā ar citām dalībvalstīm un ka tai nebija jāpiemēro tāds pats zvejas intensitātes pārvaldības režīms, kādu piemēroja citām valstīm.

51. Taisnība, ka Spānijas Karalistei kopš tās pievienošanās Kopienai tika piemērots režīms ar konkrētiem ierobežojumiem Kopienu ūdeņu un to resursu piekļuves jomā. Lai saprastu šī režīma galvenos aspektus, kā arī Spānijas Karalistes pakāpenisku integrāciju kopējā zvejas intensitātes pārvaldības režīmā, ir būtiski precizēt, kāda ir bijusi šai dalībvalstij piemērojamo normu attīstība.

52. Pievienošanās akta 156.–166. pantā ir definēts kuģu, kuri peld ar Spānijas karogu, piekļuves režīms Kopienu ūdeņiem un to resursiem. Šis režīms ierobežo šiem kuģiem atvēlētās zvejas iespējas konkrētos Kopienu ūdeņu apgabalos. Piemēram, Pievienošanās akta 157. pantā ir noteikts, ka "zvejas darbībās var iesaistīties tikai 158., 159. un 160. pantā minētie kuģi un var to darīt tikai tajās zonās un, ievērojot nosacījumus, kas precizēti minētajos pantos". Šajā sakarā 158. pantā ir paredzēts izveidot 300 kuģu sarakstu, kuriem ir atļauts veikt zvejas darbības ICES V b, VI, VII, VIII a, b un d rajonā, un ir noteikti nosacījumi, ar kādiem šī saraksta kuģi var vienlaikus atrasties minētajos apgabalos. Turklāt šī paša panta 1. punkta beigās ir noteikts izņēmums attiecībā uz piekļuvi tā sauktajam "Irish Box" apgabalam.

53. Pievienošanās akta 166. pantā ir precizēts, ka režīms, kas noteikts minētā akta 156.–164. pantā, tajā skaitā korekcijas, ko Padome varēs pieņemt saskaņā ar minētā akta 162. pantu, paliek piemērojamas līdz Regulas (EEK) Nr. 170/83 [18] 8. panta 3. punk-

16 — Skat. it īpaši 1983. gada 23. februāra spriedumu lietā 8/82 *Wagner* (*Recueil*, 371. lpp., 18. punkts), 1984. gada 13. novembra spriedumu lietā 283/83 *Racke* (*Recueil*, 3791. lpp., 7. punkts), 1999. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-311/97 *Royal Bank of Scotland* (*Recueil*, I-2651. lpp., 26. punkts) un 2001. gada 25. oktobra spriedumu lietā C-120/99 Itālija/Padome (*Recueil*, I-7997. lpp., 80. punkts).

17 — 2004. gada 9. septembra spriedums lietā C-304/01 Spānija/Komisija (Krājums, I-7655. lpp., 31. un turpmākie punkti).

18 — Padomes 1983. gada 25. janvāra Regula, ar ko izveido Kopienas zvejas resursu saglabāšanas un pārvaldības sistēmu (OV L 24, 1. lpp.).

tā noteiktā termiņa beigām. Šajā noteikumā, kas vēlāk ir pārņemts Regulas (EEK) Nr. 3760/92 [19] 14. panta 2. punktā, ir atsauce uz periodu, kas beidzas 2002. gada 31. decembrī.

54. Atbilstoši Pievienošanās akta 162. pantam attiecībā uz Spānijas Karalisti Padome pieņēma 1994. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1275/94 par noteikumu pielāgošanu, kas paredzēti Spānijas un Portugāles Pievienošanās akta nodaļās par zvejniecību [20].

55. Atbilstoši minētās Regulas trešajam apsvērumam jaunajiem noteikumiem par Pievienošanās aktā paredzētā režīma pielāgošanu "pēc iespējas jānodrošina Spānijas un Portugāles pilnīga iekļaušana kopējā zivsaimniecības politikā un pilnīgi jāatbilst *acquis communautaire*, it īpaši attiecībā uz nosacītas stabilitātes principu un ūdeņu brīvas pieejamības principa izņēmumiem, kā to nosaka Regula Nr. 3760/92". Šajā pašā sakarā Regulas Nr. 1275/94 ceturtajā un piektajā apsvērumā ir precizēts, ka "ar brīvu piekļuvi ūdeņiem jānodrošina izvietotās zvejas jaudas uzraudzība, lai nodrošinātu attiecīgo zvejas līdzekļu atbilstību pieejamajiem resursiem", nosakot, ka "šie pielāgojumi nedrīkst izraisīt esošās zvejas intensitātes vispārēju palielinājumu attiecīgajā ICES un CECAF zonā un negatīvi ietekmēt resursus, uz kuriem attiecas kvantitatīvie nozvejas ierobežojumi".

56. Šādi Regulas Nr. 1275/94 1. pantā ir noteikts, ka "no 1996. gada 1. janvāra atbilstoši turpmākajiem pantiem stājas spēkā pielāgojumi noteikumos par piekļuvi ūdeņiem un resursiem, kas paredzēti Spānijas un Portugāles Pievienošanās akta no 156. līdz 166. pantam un no 347. līdz 353. pantam, iekļaujot tos Kopienas pasākumos, kas paredzēti šīs regulas 3. un 4. pantā un attiecas uz visiem Kopienas kuģiem". Turklāt minētās Regulas 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka "Padome [..] pieņem Kopienas pasākumus, kuros paredz nosacījumus par piekļuvi zonām un resursiem, uz kuriem attiecas īpaši noteikumi atbilstoši Pievienošanās akta no 156. līdz 166. pantam un no 347. līdz 353. pantam, [un ka] šādi pasākumi ietver ekspluatācijas ierobežojumus". Visbeidzot, šīs pašas regulas 3. panta 3. punktā ir precizēts, ka šiem noteikumiem "jāatbilst principam, ka zvejas intensitāti nedrīkst palielināt [..]".

57. Saskaņā ar Regulas Nr. 1275/94 3. panta noteikumiem Padome pieņēma Regulu Nr. 685/95 par zvejas intensitātes vadību attiecībā uz dažiem Kopienas zvejas apgabaliem un resursiem. Šīs pēdējās regulas

19 — Padomes 1992. gada 20. decembra Regula, ar ko izveido Kopienas zivsaimniecības un akvakultūras sistēmu (OV L 389, 1. lpp.). Šī regula atceļ un aizvieto Regulu Nr. 170/83. Pati šī regula ir atcelta un aizvietota ar Regulu Nr. 2371/2002.

20 — OV L 140, 1. lpp.

1. pants noteic, ka "no 1996. gada 1. janvāra nosaka kritērijus un kārtību, kādā ievieš zvejas intensitātes vadības sistēmu ICES V b, VI, VII, VIII, IX un X zonā un CECAF 34.1.1., 34.1.2. un 34.2.0. apgabalā".

58. Regulas Nr. 685/95 3. panta 1. punktā ir paredzēts, ka "attiecībā uz katru piegrunts [bentālo zivju] sugu zvejas veidu, kā noteikts I pielikumā, dalībvalstis novērtē vajadzīgo zvejas intensitāti, pamatojoties uz II pielikumā noteiktajiem Kopienas kritērijiem zvejas intensitātes novērtēšanai". Attiecībā uz "Irish Box" šī paša panta 5. punktā ir paredzēts, ka attiecīgās dalībvalstis novērtē zvejas intensitāti šajā apgabalā, pamatojoties uz savu attiecīgo kuģu esošo aktivitātes pakāpi, izņemot tos kuģus, kas peld ar Spānijas karogu. Turklāt šī panta pēdējā teikumā attiecībā uz "Irish Box" ir precizēts, ka "ar Spānijas karogu peldošo kuģu skaits šajā apgabalā nedrīkst pārsniegt 40 [..]".

59. Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 685/95 6. pantu Padome pieņēma Regulu Nr. 2027/95, kurā katrai dalībvalstij ir noteikts gada maksimālais zvejas intensitātes līmenis katrai zivsaimniecības nozarei.

60. Visbeidzot, ievērojot, ka 2002. gada 31. decembrī beidzas Pievienošanās aktā noteiktā piekļuves režīma termiņš dažiem zvejas apgabaliem un resursiem, Padome pieņēma Regulu Nr. 1954/2003, kuras 15. pantā ir paredzēts atcelt Regulas Nr. 685/95 un Nr. 2027/95.

61. Šis Spānijas Karalistei piemērojamā zvejas intensitātes pārvaldības režīma apraksts apstiprina, ka šai dalībvalstij kopš tās pievienošanās līdz 2002. gada 31. decembrim tika piemēroti konkrēti ierobežojumi dažu zvejas apgabalu un resursu piekļuves jomā.

62. Tas arī parāda, ka Spānijas Karalistes stāvoklis ir pakāpeniski pielīdzinājies citu dalībvalstu stāvoklim, galvenokārt līdz ar Regulu Nr. 1275/94 un Nr. 685/95 pieņemšanu, saglabājot dažas īpatnības līdz pārejas perioda beigām.

63. Šādi atsauces periodā no 1998. līdz 2002. gadam, kas ir ņemts vērā Regulā Nr. 1954/2003, Spānijas Karalistes stāvoklim bija dažas īpašas iezīmes salīdzinājumā ar citām dalībvalstīm, piemēram, spāņu kuģu, kuri var vienlaicīgi atrasties "Irish Box", skaita ierobežojums līdz 40.

64. Līdz ar to jāpārbauda, vai ir objektīvi pamatots, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pantu Spānijas Karalistei piemēro tādu pašu zvejas intensitātes pārvaldības režīmu kā citām dalībvalstīm, kas principā ir balstīts uz sasniegto zvejas intensitātes līmeni laika posmā no 1998. līdz 2002. gadam.

65. Vispirms norādu, ka minētā Regula nosaka zvejas intensitātes novērtēšanas metodi, kas ir pamatota ar objektīvu kritēriju, proti, faktiski sasniegtu zvejas intensitāti nesena un raksturojoša perioda laikā. Šis atsauces periods ir vienāds visām dalībvalstīm. Kā to pierādīja Padome, zvejas intensitātes ierobežošana atkarībā no intensitātes, ko katras valsts flote katrā apgabalā un katrā zivsaimniecības nozarē izmantoja laika posmā no 1998. līdz 2002. gadam, kā tas ir paredzēts Regulas Nr. 1954/2003 3., 4. un 6. pantā, ir piemērojama visiem Kopienu zvejas kuģiem neatkarīgi no to valsts piederības.

66. Uzskatu, ka zvejas intensitātes ierobežošanai Padomes pielietotais kritērijs atkarībā no izmantotās intensitātes nesenā, iepriekšējā laika posmā, kas turklāt ir objektīvs kritērijs, ir pamatots, lai nodrošinātu zivsaimniecības resursu ilgstošu izmantošanu.

67. Jānorāda, ka jaunā zvejas intensitātes pārvaldības režīma, kas ieviests ar Regulu Nr. 1954/2003, mērķis ir tieši "nodrošināt to, ka pašreizējais zvejas intensitātes vispārējais līmenis nepieaug" [21]. Turklāt Kopienu likumdevējs vairākkārt ir apstiprinājis nepieciešamību ievērot zvejas darbību relatīvas stabilitātes principu [22].

68. Lai "ierobežotu vispārējo zvejas intensitāti" [23], ir jānosaka ikgadējais maksimālais zvejas intensitātes līmenis katrai sugu grupai, apgabalam, zivsaimniecības nozarei un dalībvalstij. Šajā sakarā norādu, ka Regulas Nr. 1415/2004 piektajā apsvērumā, kura mērķis ir noteikt maksimāli pieļaujamo ikgadējo zvejas intensitāti katrai dalībvalstij, katram apgabalam un katrai zivsaimniecības nozarei, kas ir definētas Regulas Nr. 1954/2003 3. un 6. pantā, ir noteikts, ka šai intensitātei "ir jābūt vienādai ar kopējo zvejas intensitāti, ko veikuši kuģi [, kas peld ar dalībvalsts karogu,] piecu gadu laikā no 1998. gada līdz 2002. gadam, dalot to ar pieci".

69. Šādos apstākļos, ņemot vērā mērķi nepaaugstināt zvejas intensitāti, tas, ka 2003. gadā visām dalībvalstīm bija noteikts režīms, ar kuru ierobežo šo intensitāti, pamatojoties uz

21 — Regulas Nr. 1954/2003 ceturtais apsvērums.

22 — Skat. it īpaši Regulas Nr. 1275/94 trešo apsvērumu un 3. panta 2. punktu, kā arī Regulas Nr. 685/95 trešo apsvērumu un 3. panta 2. punkta iii) apakšpunktu.

23 — Regulas Nr. 1954/2003 piektais apsvērums.

zvejas intensitāti, kuru katra dalībvalsts ir izmantojusi attiecīgajās zivsaimniecības nozarēs laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam, mums šķiet objektīvi pamatoti.

70. Ievērojot šos apstākļus, uzskatu, ka Regulas Nr. 1954/2003 3. un 4. pantā paredzētais kopējais zvejas intensitātes pārvaldības režīms nav kvalificējams kā diskriminējošs.

71. Visbeidzot, attiecībā uz bioloģiski jutīgo zonu, kas definēta Regulas Nr. 1954/2003 6. panta 1. punktā, no lietas materiāliem izriet, ka minētās zonas pārklāšanās ar "Irish Box" ir nosacīta, jo bioloģiski jutīgā zona nosedz mazāk kā pusi no "Irish Box" [apgabala] [24]. Šādos apstākļos nevar apgalvot, ka ierobežojošais režīms, kuram Spānijas Karaliste bija pakļauta "Irish Box" [apgabalā] saskaņā ar Regulu Nr. 685/95 laika posmā no 1998. līdz 2002. gadam, ar 6. panta 1. punktu Regulā Nr. 1954/2003 tika pagarināts par sliktu šai dalībvalstij. Turklāt zvejas intensitātes novērtēšanas metode bioloģiski jutīgajā zonā, kas noteikta minētajā pantā, ir pamatota ar objektīvu kritēriju, proti, kuģu, kuru kopējais garums ir 10 metri vai vairāk, faktisko zvejas intensitāti vidēji gadā laika posmā no 1998. gada līdz 2002. gadam, kas turklāt man šķiet pamatots, ņemot vērā mērķi ierobežot zvejas intensitāti zonā ar augstu heku mazuļu koncentrāciju.

72. Līdz ar to uzskatu, ka pirmais pamats, kas balstīts uz diskriminācijas aizlieguma pilsonības dēļ principa pārkāpumu, nav pamatots un ir jānoraida.

C — *Par pamatu, kas balstīts uz to, ka Padome, pieņemot Regulas Nr. 1954/2003 6. pantu, ir nepareizi izmantojusi pilnvaras*

1) Lietas dalībnieku argumenti

73. Otrajā pamatā Spānijas Karaliste apgalvo, ka Padome, pieņemot Regulas Nr. 1954/2003 6. pantu, ir nepareizi izmantojusi pilnvaras, jo faktiskais bioloģiski jutīgās zonas norobežošanas mērķis nav bijis heku mazuļu saglabāšana, bet ierobežojumu, kuriem Spānijas Karalistes flote ir bijusi pakļauta "Irish Box" [apgabalā], pagarināšana.

74. Spānijas Karaliste uzskata, ka, ja izvirzītais mērķis tiešām būtu heku mazuļu sagla-

24 — Skat. kartes, kuras ir pievienotas Padomes atbildei uz repliku un Komisijas iestāšanās rakstam.

bāšana, tad arī citām rietumu ūdeņu zonām būtu jāpiemēro tādi paši pasākumi, kādi paredzēti Regulas Nr. 1954/2003 6. pantā. Turklāt jānorāda, ka šāda veida tehnisku pasākumu pieņemšanu reglamentē Padomes 1998. gada 30. marta Regula (EK) Nr. 850/98 par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai [25].

75. Savukārt Padome uzskata, pirmkārt, ka Regulas Nr. 850/98 noteiktā iespēja aizliegt vai uz laiku slēgt noteiktas sugas zvejošanu neietekmē apstrīdēto pasākumu likumību vai pamatotību un, otrkārt, ka Regulas Nr. 1954/2003 juridiskais pamats ir EKL 37. pants, identiski kā tas ir pielietots, iekļaujot tehniskus pasākumus jūras organismu mazuļu aizsardzībai Regulas Nr. 850/98 ietvaros. No tā izriet, ka Komisija nav izvairījusies ne no vienas īpaši paredzētas procedūras.

76. Komisija norāda, ka Kopienu likumdevējam ir plaša diskrecionārā vara, kad tam ir jānovērtē sarežģīta ekonomiskā situācija, kāda tā ir kopējās zivsaimniecības politikas jomā. Turklāt tā uzsver, ka īpašajā zvejas intensitātes pārvaldības režīmā bioloģiski jutīgajā zonā tiek ņemta vērā heku mazuļu augstā koncentrācija šajā zonā un ka šī režīma mērķis ir aizsargāt minēto zonu, nodrošinot, ka rietumu ūdeņiem noteiktā maksimālā zvejas intensitāte netiek izmantota šajā zonā. Visbeidzot, pēc Komisijas domām, tas, ka var pastāvēt citas bioloģiski jutīgas zonas vai ka var piemērot citus pasākumus, nepierāda, ka Padome ir nepareizi izmantojusi pilnvaras vai ir acīmredzami pārkāpusi diskrecionārās varas robežas.

2) Vērtējums

77. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru "tiesību akts ir spēkā neesošs pilnvaru pārsniegšanas dēļ tikai tad, ja, pamatojoties uz objektīvām, atbilstīgām un saskanīgām pazīmēm, izrādās, ka tas ir pieņemts tikai vai vismaz galvenokārt, lai sasniegtu citus mērķus, nevis tos, uz kuriem iepriekš norādīts, vai lai izvairītos no Līgumā īpaši paredzētas procedūras, lai nodrošinātos pret dotā gadījuma apstākļiem" [26].

78. Tāpat kā Padome un Komisija es neuzskatu, ka Padome, pieņemot Regulas

25 — OV L 125, 1. lpp.

26 — Skat. it īpaši 1990. gada 13. novembra spriedumu lietā C-331/88 *Fedesa* u.c. (*Recueil*, I-4023. lpp., 24. punkts) un 2001. gada 22. novembra spriedumu lietā C-110/97 Nīderlande/Padome (*Recueil*, I-8763. lpp., 137. punkts).

Nr. 1954/2003 6. pantu, būtu nepareizi izmantojusi pilnvaras.

79. Pirmkārt, Spānijas Karaliste nav pierādījusi, ka īpašais zvejas intensitātes pārvaldības režīms, kas ir piemērots bioloģiski jutīgajai zonai, ir pieņemts, lai sasniegtu citu mērķi, nevis veicinātu heku mazuļu saglabāšanu.

80. Otrkārt, es uzskatu, ka ne tas, ka uz tehniskajiem pasākumiem jūras organismu mazuļu aizsardzībai attiecas arī cita Regula, ne tas, ka var pastāvēt citas bioloģiski jutīgas zonas, šajā gadījumā nepierāda, ka Padome ir nepareizi izmantojusi pilnvaras.

81. No tā izriet, ka Spānijas Karalistes otrais izvirzītais pamats, pēc manām domām, ir jānoraida kā nepamatots.

IV — Secinājumi

82. Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, piedāvāju Tiesai pamatā atzīt Spānijas Karalistes prasību atcelt tiesību aktu par nepieņemamu un piespriest prasītājai segt tiesāšanās izdevumus, Eiropas Kopienu Komisijai sedzot savus tiesāšanās izdevumus pašai.

83. Pakārtoti piedāvāju Tiesai noraidīt Spānijas Karalistes prasību atcelt tiesību aktu un piespriest prasītājai segt tiesāšanās izdevumus, Eiropas Kopienu Komisijai sedzot savus tiesāšanās izdevumus pašai.